

- 2 Sam. 19:5-8** DISCRETIE IS JOABS ADVIES. Toen ging Joab naar de kamer van de koning en zei tegen David: "Wij hebben vandaag de levens van u en uw zonen, uw dochters, uw vrouwen en bijvrouwen gered. Maar zoals u zich nu gedraagt, zet u ons voor schut en lijkt het alsof wij iets verkeerd hebben gedaan. U schijnt te houden van mensen die u haten en hen te haten, die van u houden. Kennelijk betekenen uw officieren en soldaten niets voor u; als Absalom in leven was en wij allemaal waren gesneuveld, was u blij geweest. Ga nu maar naar buiten en wens de troepen geluk met hun overwinning, want ik zweer u bij de HERE, dat als u dat niet doet, geen van hen hier vannacht blijft. Dan zult u slechter af zijn dan ooit tevoren in uw leven." Daarop ging de koning naar buiten en nam plaats bij de stadspoorten. Toen dat nieuws in de stad bekend werd, ging iedereen daar naar toe.
- 2 Sam. 19:9,10** KONINKRIJK IN VERWARRING. Onder de Israëlieten die Absalom hadden gesteund en intussen naar huis waren gegaan, werd in het hele land druk gediscussieerd. "Waarom zeggen wij eigenlijk niet dat wij de koning terug willen hebben?" was overal het gespreksonderwerp. "Want hij redde ons van de Filistijnen en Absalom, die wij in plaats van hem koning maakten, heeft hem het land uitgejaagd. Maar Absalom is nu dood. Laten wij David vragen terug te keren en opnieuw onze koning te zijn."
- 2 Sam. 19:11-14** DAVID BEREIDT ZICH VOOR OP TERUGKEER. David stuurde de priesters Zadok en Abjathar naar de leiders van Juda met de vraag: "Waarom aarzelt u nog de koning te vragen terug te komen? Want heel Israël is er klaar voor, u bent de enigen die nog niet hebben toegestemd. Toch bent u mijn broeders, mijn eigen stam, mijn eigen vlees en bloed!" En hij droeg hun op tegen Amasa te zeggen: "Aangezien u mijn neef bent, mag God mij doden als ik u niet benoem tot opperbevelhebber van mijn leger in plaats van Joab." Tenslotte overtuigde David de leiders van Juda en als één man kozen zij voor hem. Zij stuurden de koning de boodschap: "Kom bij ons terug en neem allen die bij u zijn met u mee."
- 2 Sam. 19:15-23**  
**Bij de Jordaan** SIMEI KRIJGT GRATIE. Zo ging de koning terug naar Jeruzalem. En toen hij de Jordaan bereikte, leek het wel alsof heel Juda naar Gilgal was gekomen om hem te begroeten en te begeleiden bij de oversteek over de rivier! Simeï, de zoon van de Benjaminit Gera, de man uit Bahurim, haastte zich met de mannen van Juda over de rivier om koning David welkom te heten. Hij had 1000 man van de stam Benjamin bij zich, inclusief Sauls dienaar Ziba en diens vijftien zonen en twintig dienaren; zij renden allemaal vooruit om eerder dan de koning bij de Jordaan te komen. Terwijl de veerpont de Jordaan overstak om de koning en zijn familie op te halen, viel Simeï voor David neer en zei: "Koning, vergeef mij alstublieft en vergeet de wandaad die ik beging toen u Jeruzalem verliet; want nu weet ik pas hoezeer ik toen zondigde. Daarom ben ik u hier vandaag tegemoet gekomen, als allereerste vertegenwoordiger van de stam van Jozef die u verwelkomt." Abisaï vroeg: "Moet Simeï eigenlijk niet sterven, omdat hij de door God gezalfde koning heeft vervloekt?" "Houdt u erbuiten en val me niet lastig!" beet de koning hem toe. "Dit is geen dag voor doodstraffen, maar voor feestvreugde! Ik ben opnieuw koning van Israël geworden." Hij wendde zich tot Simeï en zwoer: "Uw leven wordt gespaard."
- 2 Sam. 19:24-30** MEFIBOSETH ONTMOET DAVID. Ook Sauls kleinzoon Mefiboseth kwam vanuit Jeruzalem om de koning te begroeten. Hij had zijn voeten en kleren niet gewassen en zijn baard niet geschoren sinds de dag dat de koning Jeruzalem had verlaten. "Waarom bent u toen niet met mij meegegaan, Mefiboseth?" vroeg de koning hem. Hij antwoordde: "Koning, mijn dienaar Ziba heeft mij bedrogen. Ik zei tegen hem: 'Zadel mijn ezel, zodat ik met de koning mee kan gaan.' Want u weet dat ik verlamd ben. Maar Ziba heeft mij bij u zwart gemaakt door te zeggen dat ik niet wilde komen. Maar ik weet dat u als een engel van God bent, doe daarom wat u denkt dat het beste is. Ik en al mijn verwanten konden alleen de dood van u verwachten, maar in plaats daarvan hebt u mij geëerd door mij samen met uw vaste gasten aan uw eigen tafel te laten eten! Waarover zou ik dus moeten klagen?" "Praat niet zoveel over het verleden", zei David, "ik draai de zaak terug en het zal weer net als vroeger worden toen u en Ziba allebei van het land profijt hadden."

"Geef het hem maar helemaal", zei Mefiboseth. "Ik ben al lang tevreden dat u gezond en wel terug bent."

**2 Sam.  
19:31-40**

DAVID BEGUNSTIGT BARZILLAI. Barzillai, die voor eten voor de koning en zijn leger had gezorgd toen zij in Mahanaïm verbleven, arriveerde vanuit Rogelim om de koning over de Jordaan uitgeleide te doen. Hij was al erg oud, ongeveer tachtig jaar, en ook zeer rijk. "Ga met mij mee naar de overkant en kom in Jeruzalem wonen", zei de koning tegen Barzillai. "Ik zal wel voor u zorgen."

"Nee", antwoordde hij, "daar ben ik nu al te oud voor. Ik ben nu tachtig jaar en lang niet meer zo sterk van geest als vroeger. Lekker eten en wijn smaken mij niet meer; voor feestelijkheden ben ik te oud, ik zou alleen maar een last zijn voor de koning. Ik zou toch niet al te lang bij u kunnen zijn aan de overkant van de rivier en ik zie ook niet in waarvoor u mij zou moeten terugbetalen. Nee, laat mij maar teruggaan om in mijn eigen stad te sterven, waar mijn vader en moeder ook begraven liggen. Maar hier is Kimham. Laat hem maar met u meegaan en geef hem alle goede dingen die u hem wilt geven."

"Goed", stemde de koning in. "Kimham gaat met mij mee en ik zal voor hem doen wat u wenst." Zo stak iedereen de Jordaan over, samen met de koning en nadat David Barzillai had gekust en gezegend, keerde deze terug naar huis. De koning ging verder naar Gilgal en Kimham vergezelde hem evenals het overgrote deel van Juda en de helft van Israël.

**2 Sam.  
19:41-20:2**

SEBA IN OPSTAND TEGEN DAVID. Maar de mannen van Israël beklagden zich bij de koning over het feit dat alleen de mannen van Juda hem en zijn gevolg hadden geholpen bij de oversteek over de Jordaan.

"Maar wat is daartegen?" vroegen de mannen van Juda. "De koning hoort toch bij onze stam? Waarom maakt u zich daar zo druk over? Wij hebben hem hiervoor niets laten betalen; hij heeft ons niets te eten gegeven en ons ook geen geschenken gegeven!"

"Maar Israël heeft tien stammen", antwoordden de anderen, "daarom hebben wij tienmaal zoveel recht op de koning als u; waarom hebt u ons ook niet uitgenodigd? En onthoud goed dat wij de eersten waren, die het plan opperden hem terug te halen om opnieuw onze koning te worden."

De discussie ging nog enige tijd voort, maar de mannen van Juda werden steeds feller in hun tegenwerpingen. Plotseling pakte een heethoofd, Seba, de zoon van de Benjaminit Bikri, een bazuin, blies erop en schreeuwde:

"Wij willen niets te maken hebben met David.  
Vooruit, mannen van Israël, laten we gaan.  
Hij is onze koning niet!"

Zo verliet iedereen die plek en allen lieten David in de steek. uitgezonderd de mannen van Juda. Ze gingen achter Seba aan! Maar de mannen van Juda bleven bij hun koning en begeleidden hem van de Jordaan naar Jeruzalem.

**2 Sam. 20:3  
Jeruzalem**

TERUGKEER NAAR JERUZALEM. Toen zij bij zijn paleis in Jeruzalem aankwamen, beval David dat de tien vrouwen die hij had achtergelaten om voor het huishouden te zorgen, moesten worden opgesloten. Er moest goed voor hen worden gezorgd, zei hij, maar hij zou niet meer met hen slapen als met zijn vrouwen. Zo bleven deze vrouwen tot hun dood weduwen.

**2 Sam. 20:4-13  
Gibeon**

JOAB DOODT AMASA. Daarna gaf de koning Amasa opdracht het leger van Juda binnen drie dagen te mobiliseren en zich daarna opnieuw bij hem te melden. Amasa vertrok om de troepen op de been te brengen, maar hij had wel langer nodig dan de drie dagen, die hem waren gegeven.

Toen zei David tegen Abisaï: "Die Seba gaat ons meer moeilijkheden bezorgen dan Absalom. Snel, neem mijn lijfwacht en ga hem achterna, voordat hij een paar versterkte steden bereikt en nog meer kwaad aanricht." Zo zetten Abisaï en Joab met een keurkorps uit Joabs leger en Davids eigen lijfwacht de achtervolging op Seba in.

Toen zij bij de grote steen in Gibeon aankwamen, stonden zij plotseling oog in oog met Amasa. Joab droeg zijn uniform met opzij een kort zwaard. Toen hij naar voren stapte om Amasa te begroeten, trok hij het zwaard onopgemerkt uit de schede.

"Hoe is het met u, mijn broeder", zei Joab en pakte hem met zijn rechterhand bij de baard, alsof hij hem een kus wilde geven. Amasa zag het zwaard in zijn linkerhand niet en onmiddellijk stak Joab het wapen in de buik van Amasa, zodat diens ingewanden eruit puilden. Joab hoefde niet

nog eens toe te steken en Amasa stierf ter plekke. Joab en zijn broer Abisaï zetten daarna de achtervolging op Seba voort.

Eén van Joabs jonge officieren schreeuwde naar Amasa's mannen: "Als jullie vóór David zijn, kom dan mee en volg Joab." Maar het lijk van Amasa lag in een bloedplas midden op straat en toen de jonge officier van Joab zag dat er steeds meer mensen omheen gingen staan om te kijken, sleepte hij het lichaam naar een veld langs de weg en gooide er een kleed overheen. Nu het lijk niet meer op de weg lag, sloot iedereen zich bij Joab aan om Seba gevangen te nemen.

**2 Sam.  
20:14-22  
Abel Beth-  
Maächah**

**SEBA GERUILD VOOR STAD.** Seba trok langs alle stammen van Israël en kwam tenslotte bij Abel en Beth-Maächah en Berim. Velen sloten zich bij hem aan. Toen Joabs troepen bij Abel aankwamen, belegerden zij deze stad. Zij bouwden een aarden wal, die tot de bovenkant van de stadsmuur reikte en begonnen tegelijkertijd de muur te ondermijnen. Een wijze vrouw uit de stad riep echter naar Joab: "Luister naar mij, Joab. Kom hier, zodat ik met u kan praten." Toen hij verscheen, vroeg de vrouw hem: "Bent u Joab?"

En hij antwoordde: "Jazeker."

Zij zei tegen hem: "Vroeger bestond het gezegde: 'Voor goede raad moet je in Abel zijn'. Pas als men dan hier was geweest, ging men iets ondernemen. U bent bezig een oude, vredelievende stad te verwoesten, die altijd als een moeder voor Israël is geweest. Is het goed dat u iets verwoest wat van de HERE is?"

Joab antwoordde: "Daar gaat het helemaal niet om. Het enige wat wij willen is een man die Seba heet en uit het gebergte van Efraïm komt. Hij is in opstand gekomen tegen koning David. Als u hem aan mij uitlevert, zullen wij de stad verder ongemoeid laten."

"Dat is goed", antwoordde de vrouw, "wij zullen zijn hoofd over de muur naar u toegooien."

Daarna ging de vrouw met haar wijze raad naar de mensen. Zij hakten Seba's hoofd af en gooiden het over de muur naar Joab. Daarop blies deze op de bazuin en riep zijn troepen terug. Zij gingen terug naar de koning in Jeruzalem.

**2 Sam.  
20:23-26**

**REGERINGSFUNCTIONARISSEN.** Joab was nu weer opperbevelhebber van het leger en Benaja stond aan het hoofd van de lijfwacht van de koning. Adoram had de leiding over de dwangarbeiders en Josafat fungeerde als kanselier. Seja was secretaris en Zadok en Abjathar waren de overpriesters. De Jairiet Ira was Davids persoonlijke priester.



## CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

[www.harvesthousepublishers.com](http://www.harvesthousepublishers.com)

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.



## BIJBELTEKSTEN

HET BOEK, Copyright © 1979, 1988, 2007 van Biblica, Inc.®

Gebruikt met toestemming van Biblica, Inc. Alle rechten wereldwijd voorbehouden.